WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

31 october 1957
Nr 369
8e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

WALT DISNEY

MICKEY AVIA CLUB

Het aantal leden van MICKEY-AVIA-Club groeit gestadig. Als je je ook voor de Modelluchtvaart en de Schaalmodelbouw interesseert, word dan lid van onze vliegclub « Avia ». De lidmaatschapskaart wordt je GRATIS toegezonden. Aanvragen : MICKEY-AVIA, Hopstraat 47, Brussel.

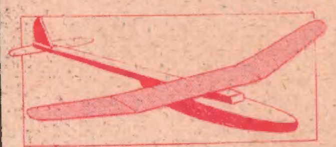

Hierboven zie je de « **WIZARD** » afgebeeld. Het is een allerleukst toestelletje waaraan beginners in de schaalmodelbouw veel plezier zullen beleven. Het is immers makkelijk te bouwen en... de « Wizard » zweeft keurig ! De bouwdoos, kompleet met lijm en al, kost 30 fr.

Hierboven is een toestel voor beginners afgebeeld. Zijn naam ? De « JEEP ». Nog een alleraardigst model, met cockpit en al. En wat kost de volledige bouwdoos van de « Jeep » ? Je kunt er beslist met je spaarpotje bij : 35 fr. « Wizard » en « Jeep » behoren als tweelingbroers bij elkaar !

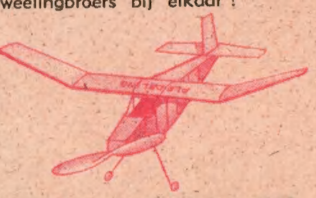

Een derde toestel : de « **FLEDGLING** ». Een zwever met schroef, cockpit en... rubbermotor. Vleugelspan : 60 cm. Wie de « Wizard » en de « Jeep » samengebouwd heeft, moet beslist de « Fledgling » aanpakken. Het zal hem lukken ! En het is zo'n fijn toestel ! De bouwdoos kost 50 fr.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO, hallo, beste meisjes en jongens !

Wie een zittend leven leidt, loopt gevaar vet te worden ! Dat is algemeen bekend. Om terug slank te worden, is het beste middel veel aan sport te doen en veel fruit te eten.

Donald, die in de stad woont, heeft echter niet altijd de kans dit te doen. Daar heeft hij veel spijt van. Donald is zo vet als een dasje geworden, hoewel hij dit niet wil toegeven en hij er vast van overtuigd is dat hij een model van slanke lijn is.

— Als je 't absoluut een lijn wil noemen, zegde Joost, mij goed ! Maar slank is helemaal anders, hoor !

Daar ze zelf nogal aan de mollige kant zijn, zouden de neefjes best een ander onderwerp voor hun spotlust gekozen hebben.

Donald — die een zittend leventje leidt — rekende op zijn tweede maanden verlof op de buiten — sport en fruit, fruit en sport ! — om nog « slanker » te worden.

Gisteren heb ik hem ontmoet. Sjonge, vermagerd is hij niet; hij is nu beslist zwaarlijvig geworden. En zijn nieuwe « lijn » staat hem niet !

— Wat heb ik me nou ! riep ik uit. Heb je de metode « sport en fruit » niet gevolgd ?

— Toch wel, antwoordde hij op verbitterde toon. En zeer trouw zelfs !

Inderdaad had Donald dagelijks verschillende uren aan zijn geliefkoosde sport opgeofferd. Ik mag jullie wel verklappen dat zijn geliefskoosde sport het vissen is.

Wat zijn regime betreft : hij was in een hotel waar men half-pensioen geeft, d.w.z. dat men te minste één maaltijd daags in het hotel moet nemen. Om jullie een idee te geven van wat er zo al op de spijslijst stond : 1. Gevarieerde hors-d'œuvre; 2. Tomatenomelette; 3. Schapenbout met aardappelpuree; 4. Kaas; 5. Fruit; 6. Roomtaart met koffie.

— En ondanks dit alles ben ik niet vermagerd, zei Donald boos. Ik heb toch fruit gegeten. Ik begrijp er niets meer van...

Vermits het verlof nu voorbij is, heeft Donald de metode « sport-fruit » tot volgend jaar uitgesteld. Misschien zal hij nu wat gewicht verliezen. Wie weet ? De wegen der Natuur zijn ondoorgrondelijk !

Mickey

MICKEY'S BRIEVENBUS

Leuzen ontving ik van volgende Mickey-vriendjes :

Herman DE ROECK uit Antwerpen, Fernand en Jean-Pierre DERYNCK uit Torhout, Frans EMBRECHTS uit Deurne-Zuid (Antwerpen), Richard VAN GANSBEKE uit Gent, Francine HUYS uit Gent en vele, vele anderen !

Mooi zo, beste Commandeurs ! Het humeur van Seke Wolf verbetert zienderogen ! Weldra zal de beslissing vallen en zullen jullie de winnaars van onze bijzondere wedstrijd kennen ! Nog een weinig geduld !

Nu de briefjes van mijn trouwe lezers en lezeressen :

Camille FREDERICKX uit Leuven heeft de maand augustus in Heist-a.-Zee doorgebracht ! Spijtig voor jou, Camille, dat we die tropische warmte van juni niet meer hebben mogen genieten ! Ik hoop echter dat dit je pret niet verminderd heeft en dat je evenals alle andere clubleden ijverig deelgenomen hebt aan onze strandspelen ! Tot schrijfs !

Alle vignetjes die je bezit mag je plakken, Gerda KOOYMAN (Borsbeek-Antwerpen); ze zijn allemaal geldig, hoor ! Hoe vlugger je de hoogste graad in de Mickey-orde bereikt hebt, hoe beter, nietwaar, Gerda ! Je oproepje voor een buitenlands korrespondentje wordt opgenomen in dit nummer, of in het volgende nummer ! Wat je klubje betreft : elk lid van onze grote klub mag een plaatselijk klubje stichten, op voorwaarde dat hij of zij tien jaar oud is ! Er moeten minstens zes leden tot de klub toetreden ! Jongens mogen slechts in meisjesklubs blijven tot 13 jaar ! Ik verwacht spoedig van jou een briefje met namen, adressen en geboortedata van al je klubleden ! De leiderskaart word je dan dadelijk toegestuurd ! Veel sukses !

Francis BROOS uit Kortrijk stuurde mij een mooie kaart met een spreuk van Don Bosco ! Zeer vriendelijk van jou, Francis ! Je hebt natuurlijk de allerhartelijkste groeten van de hele Disney-bent !

Wat hoor ik daar, Josette VAN OVERBEKE uit Blankenberge ? Schrijf je niet meer naar je korrespondentievriendinnetje Hilde BEERT uit Hoboken (Antwerpen) ? Als het je niet mogelijk is regelmatig te schrijven, doe je er best aan Hilde hiervan te verwittigen ! Akkoord ? Beste groetjes !

Tot volgende week, beste jongens en meisjes !

MICKEY.

DRIEMAAL SANDWICHMAN

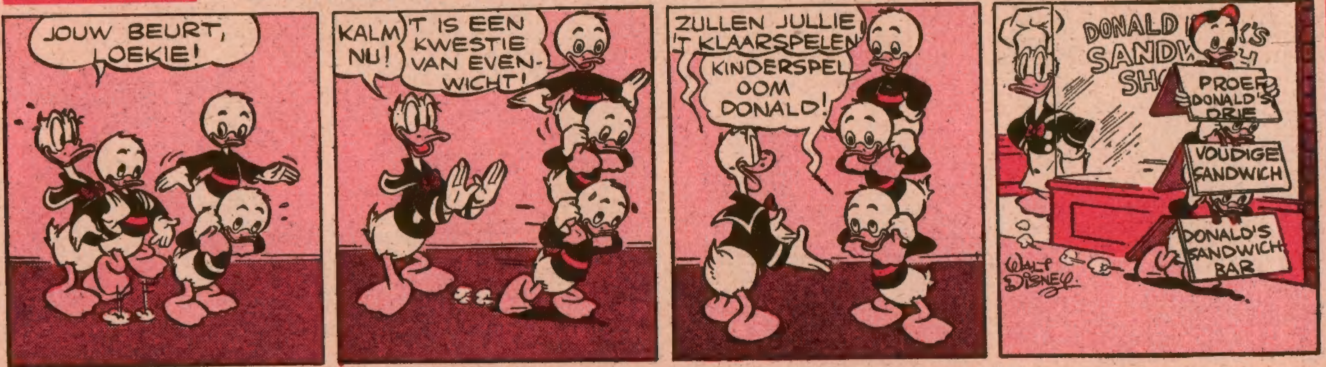

DE DRAAD VAN DE RIJKE

KORTE INHOUD

Oom Jeremias en Jef Goudraad zijn even rijk. Om toch te zien wie hen het meeste bezit, besloten ze hun draadballen af te wikkelen. Oom Jeremias heeft echter tegenslag !

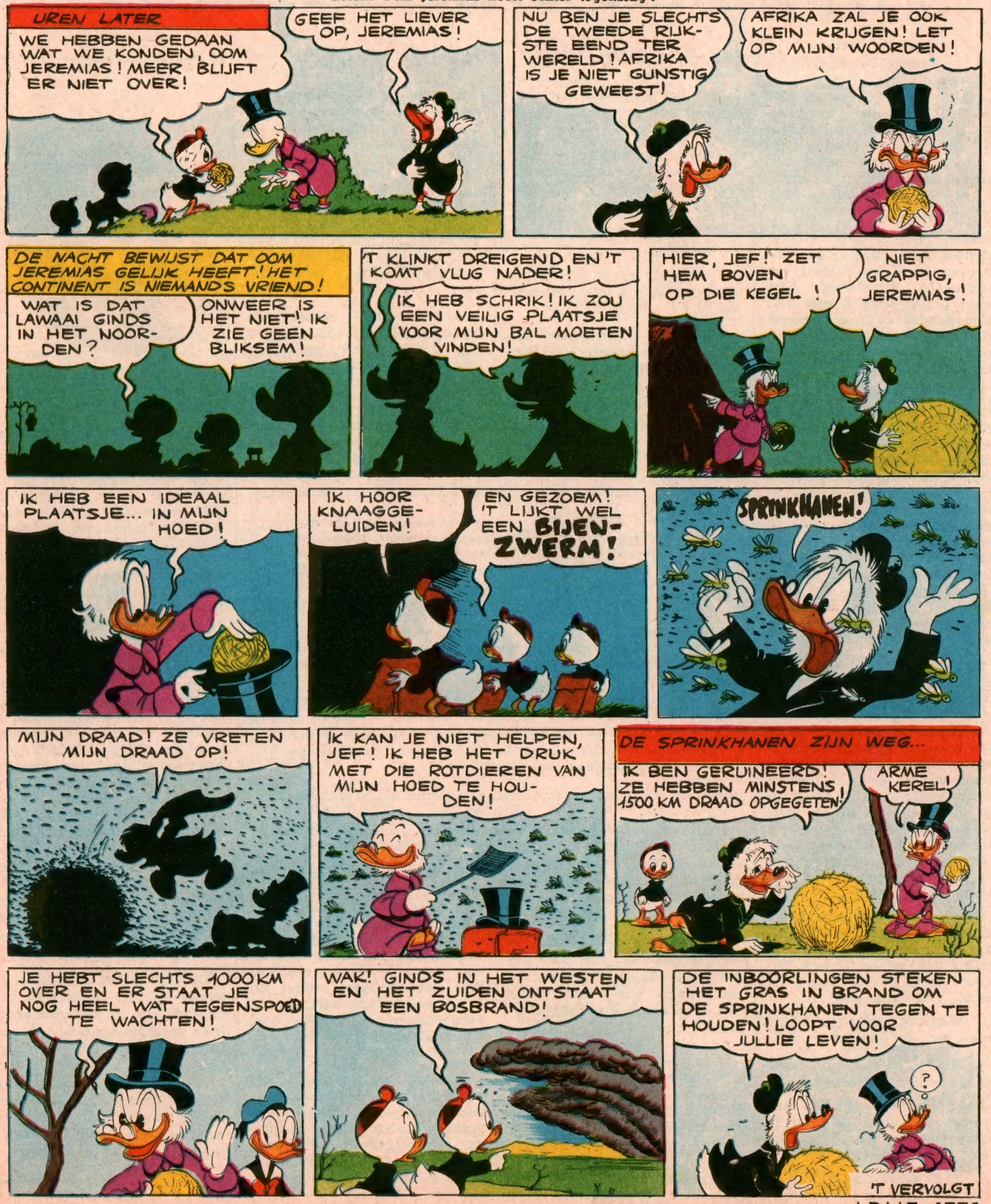

VOLGENDE DONDERDAG : **ARME JEF!**

MERKWAARDIGE SNELPORTRETTEN...

Alphonse BERTILLON

wees de schuldige met de vinger aan

TOEN op 17 oktober 1902 Joseph Reibel het tijdelijke met het eeuwige verwisselde, vermoedde men niet dat zijn naam zou opgetekend blijven in de annalen van de Gerechtelijke Politie.

Joseph Reibel was een bescheiden man, die bij een Parijse tandarts het beroep van huisknecht uitoefende. Zijn ganse leven was hij een persoon zonder belang geweest, maar nu hij een gewelddadige dood gestorven was, zou hij een grote rol spelen.

De politiemannen, die hem in zijn armtierig kamertje gevonden hadden, haalden de schouders op. Reibel was gestorven ten gevolge van een cyaanzuurvergiftiging... dat stond vast. Verder waren er helemaal geen sporen te vinden. Het enige abnormale in de kamer was een gebroken glas op de grond. Hoogstwaarschijnlijk had Reibel daaruit zijn laatste dronk genomen. Misschien was het niet eens een moord. Zelfmoord was immers niet uitgesloten.

De politieofficier, die geroepen werd om de nodige vaststellingen te doen, dacht er echter anders over. Zijn naam was Alphonse Bertillon. Deze man was van gewoon klerk op een politiekommissariaat opgeklommen tot speciaal rechercheur. Vaak werd in de kranten met hem gespot en zelfs zijn kollega's hielden hem voor niet goed snik. De reden hiervoor waren de ongewone metodes, die hij gebruikte om zijn zaken op te lossen.

Bertillon, een kleine, nerveuze man met een puntbaardje, nam onmiddellijk de leiding van het onderzoek. Hij begon met enkele foto's te nemen van de kamer.

— Waarom doet u dat? vroeg een der agenten.

— Hm! Men kan nooit weten, antwoordde Bertillon.

Een politieman bukte zich om het gebroken glas op te rapen. Bertillon sprong toe en riep :

— Niet aanraken!

Met de punt van zijn potlood duwde hij de glasrestjes op een zakdoek.

— Waarom doet u dat? vroeg dezelfde politieman, die erg nieuwsgierig aangelegd was.

— Vingerafdrukken! bromde Bertillon.

— Ik heb ervan gehoord... maar wat nut kunnen ze hebben?

— Je kunt nooit weten! was het enige antwoord van Bertillon, die kort van stof was.

* * *

Toen twee maanden later Henri-Leon Scheffer wegens de moord op Joseph Reibel veroordeeld werd, maakte de zaak opnieuw ophef. De schuld van Scheffer werd bewezen door de vingerafdrukken die op het gebroken glas gevonden waren.

Het was de eerste maal in de geschiedenis van het gerecht dat vingerafdrukken als een bewijs van schuld door een rechtbank aanvaard werden.

* * *

Alphonse Bertillon was geen speurder van het Sherlock Holmes-type. Hij had een zeer slecht geheugen. Aan zijn slecht geheugen had hij te danken dat hij bij de politie terechtgekomen was.

Als jonge knaap wou Alphonse scheikundige worden. Maar hij slaagde niet in de moeilijke examens. Na een verblijf in Engeland keerde Alphonse naar Frankrijk terug om er zijn militaire dienst te vervullen. Hij werd te Parijs ingedeeld bij de fotografische dienst van de politie. Hij moest orde brengen in het materiaal van signalementen, portretten, enz.

Bertillon had echter een grote gave : hij kon alles en nog wat met een verbazend gemak in groepen en kategorieën indelen.

Spoedig stelde Bertillon vast dat de voornaamste reden voor het onopgelost blijven van vele misdaden, het gebrek aan een degelijke identifikatie van de gekende misdadigers was.

Er bestond helemaal geen systeem; vele mensen lijken min of meer op mekaar. De meeste getuigen van een of andere misdaad blijken een zeer slecht geheugen te hebben. Soms werd een onschuldige aangehouden, omdat hij het ongeluk had vaag op de verdachte te gelijken. Een boef kon vaak ontsnappen door zich te vermommen.

Bertillon besloot hierin verandering te brengen. In **1882** bedacht hij zijn systeem der **anthropometrie** : hij trachtte de misdadigers te klasseren volgens hun lichamelijke karakteristieken. Zijn vroegste experiment was een rangschikking volgens de vorm der oren.

De **dactyloscopie** (vingerafdrukken), door Purkinje in 1823 uitgevonden, werd door Bertillon uitgebreid en praktisch toegepast. Nochtans hechtte hij meer belang aan zijn **anthropometrisch signalement** (zie kaderartikel), dat in 1888 door de Franse regering officieel aanbevolen werd.

Bertillon's metodes brachten een ware revolutie te weeg : toen de Dreyfus-zaak Frankrijk in rep en roer zette, vond Bertillon een metode uit om de echtheid van een handtekening vast te stellen. Hijzelf was eerst overtuigd dat Dreyfus schuldig was aan de diefstal van militaire dokumenten. Na zijn onderzoek moest hij echter toegeven dat Dreyfus' handteken op het beschuldigend dokument vervalst was. Hierdoor kwam het dat Dreyfus in eer hersteld werd en dat verschillende officieren van het Franse leger in het gedrang kwamen.

De rol die het laboratorium speelt in het opsporen van misdadigers, de wetenschappelijke metodes waarmee de politie nu te werk gaat, zijn grotendeels aan Bertillon te danken, die zich niet door onbegrip en spot liet ontmoedigen om de ideeën door te drijven, waarmee hij dacht de maatschappij te kunnen dienen.

Jan WALTERS.

> Aan het door Bertillon uitgevonden systeem werd de naam « bertillonage » gegeven. De **signalementskaart** bevatte tal van gegevens, waarvan we er hier enkele aanhalen : naam, leeftijd, beroep, geboortedatum, woonplaats, bijnamen, gepleegde overtredingen, tatoeages, bijzondere kenmerken en littekens, etc. De keerzijde van de fiche vermeldde het gesproken portret : beschrijving van rechteroor, mond, neus, lippen, kin, profiel... Verder nog : algemene lichaamsvormen, lichaamslengte, hoogte in zittende houding, lengte en breedte van het hoofd, lengte van linkervoet, van de linker middenvinger, linker pink en linker onderarm.
>
> Op de kaart werd nog aangebracht het portret « de face » en « en profil » op 1/7 van de ware grootte.
>
> Later heeft men de **bertillonage** gekombineerd met de **dactyloscopie** en heeft men op de anthropologische fiche eveneens de vingertopafdrukken aangebracht.

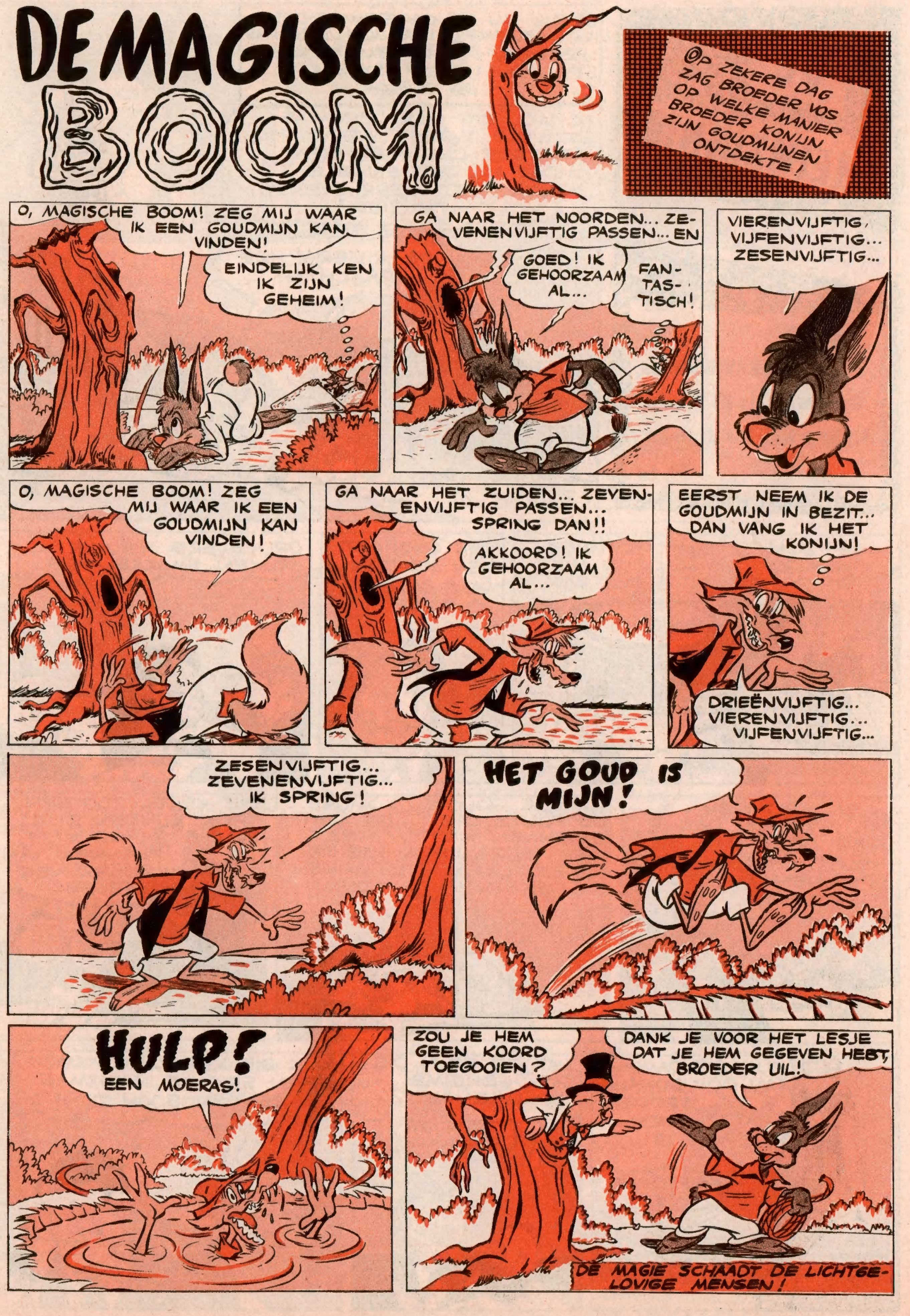

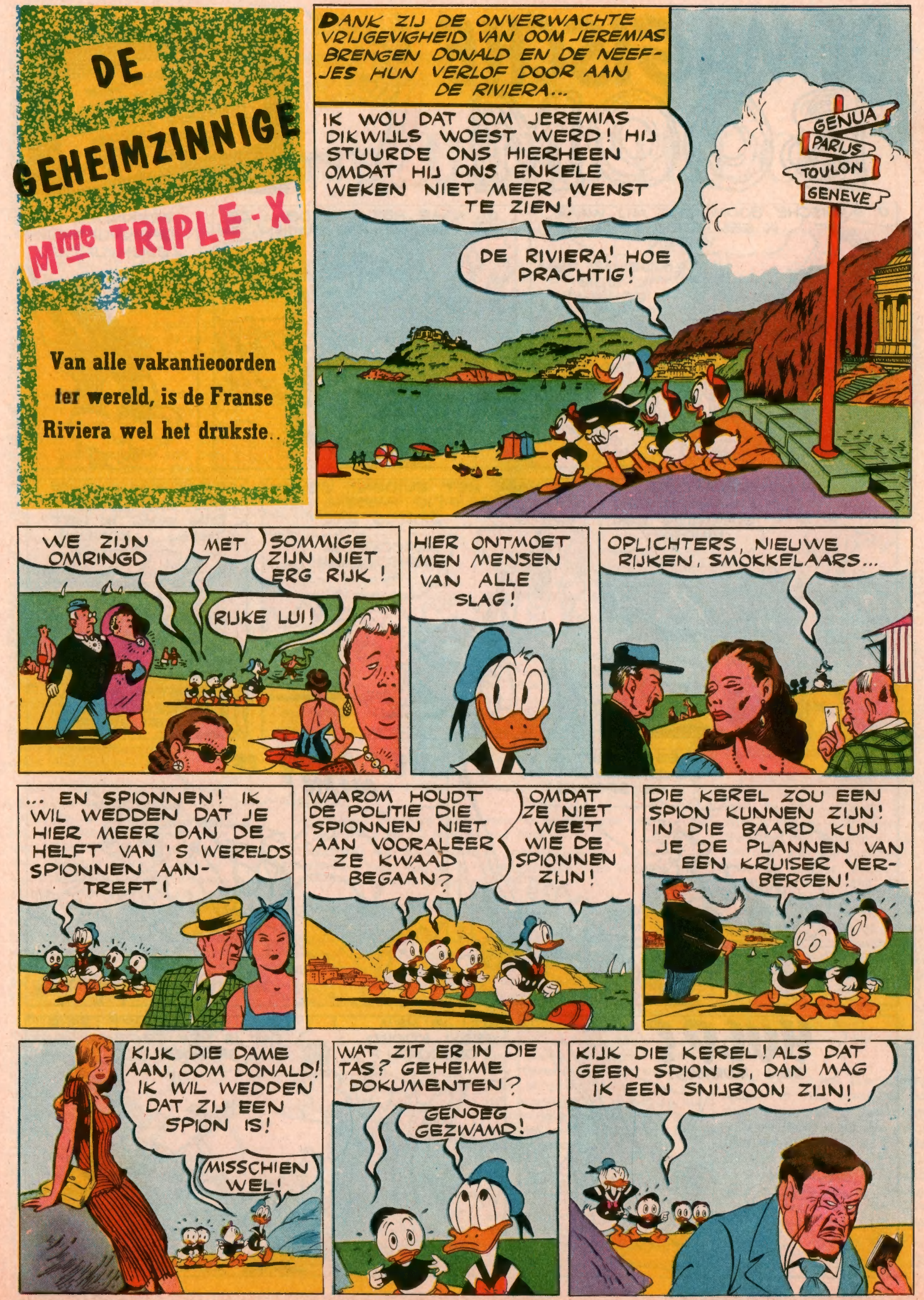

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN GEVAARLIJK BERICHT!**

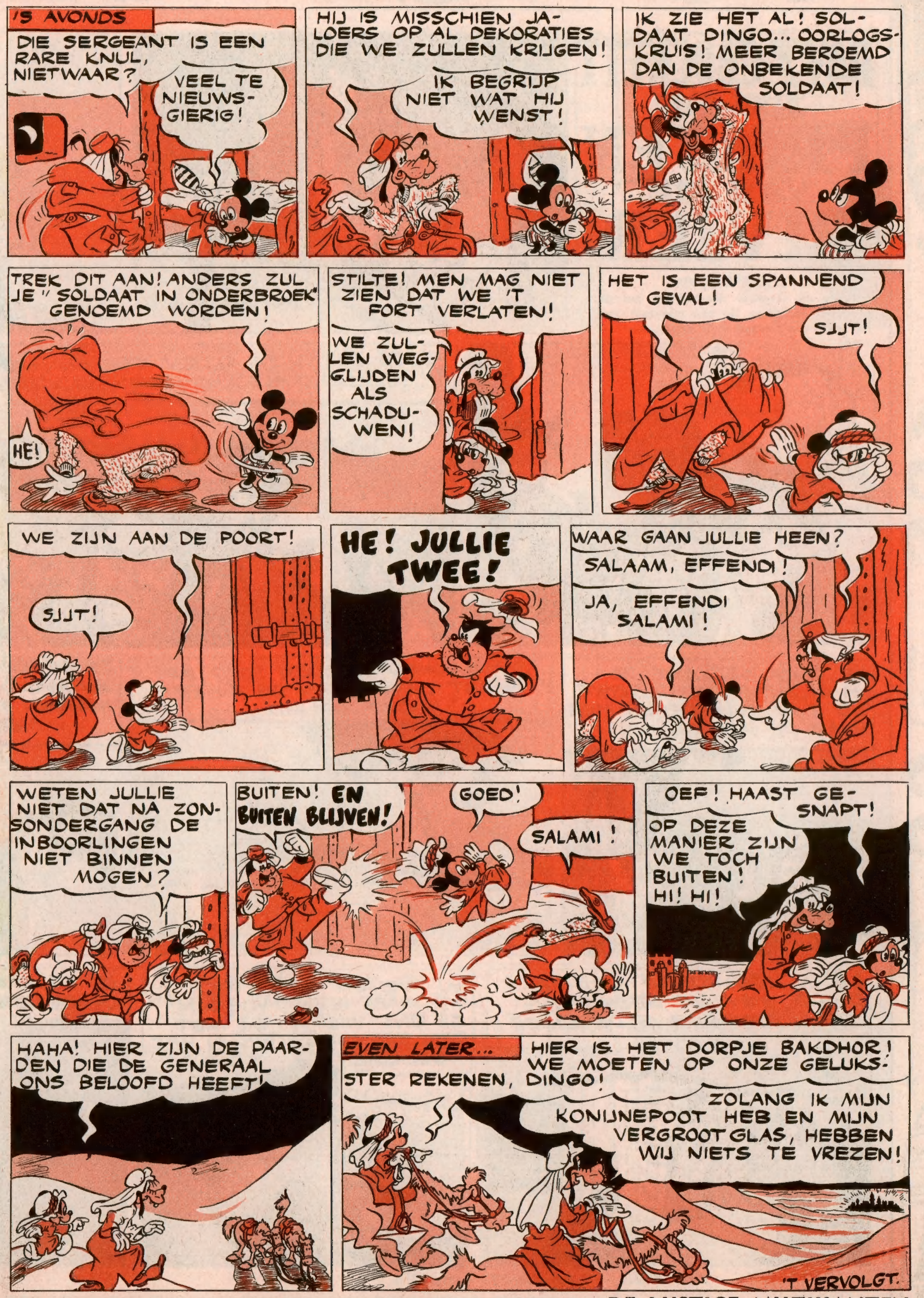

VOLGENDE DONDERDAG: **DE LUSTIGE MUZIKANTEN**

DAVY CROCKETT EN DE PIRATEN VAN DE RIVIER

KORTE INHOUD

Davy en Georgie doortrekken het gebied der Indianen. Ze zijn ongerust over de stilte die rondom hen heerst...

VOLGENDE DONDERDAG: **LUKKEN... OF OORLOG!**

De ANDEREN

— Nog op dezelfde plaats als gisteren !

— Ik ben er zo zeker niet van, opperde Mark. Gisteren lag het achter die gele « draak » geankerd, geloof ik. Wat een lijn, zeg !

— Kijk hoe laag het op 't water ligt. Ik wil wedden dat het geen tachtig centimeter is. Ik zou het eens graag in zee zien, met volle wind in de zeilen onder een mooi zonnetje... en vooraan staan natuurlijk, aan de boogspriet...

Jaak zuchtte. Zachtjes voor zich uit fluitend, staarde hij in zee. Dan keek hij naar het schip, dat op twintig meter van hen voor anker lag; het blauwe bootje dat nu reeds vijf dagen lang vijfennegentig percent van hun aandacht gaande hield.

Aan de andere kant van de pier, kwamen kleine golfjes uit de Noordzee gerend, als speelse hondjes achter elkaar aan. Ze stierven langzaam in de monding van de IJzer of liepen te pletter op de stenen pier waar de vissers-toeristen aan de schappelijke prijs van 10 frank per uur grote vierkante netten in het grijze water neerlieten.

Jaak en Mark trokken zich van die zogenaamde sportieve toeristen geen zier aan. Soms wandelden ze ook de pier op, maar dan alleen, heel vroeg in de morgen of bij zonsondergang als er niemand meer was die over voetbalwedstrijden, zomerkleedjes of de prijs van de boter praatte.

Ze tuurden dan de zee in en droomden elk hun droom. Hij was trouwens dezelfde : de open zee, een blauw jacht en zijzelf aan het roer.

Later kwamen ze langzaam naar het kanaal terug en keken minutenlang naar het blauwe bootje, dat zachtjes aan zijn keten op en neer schommelde.

— Er zijn zeker drie of vier kooien, zei Jaak.

— Meer, geloof ik. Drie of vier van achter, twee vooraan. Het is zeker zestien meter lang... Sjuus, ik zou wel een maand van mijn verlof opofferen om met de « Giervalk » gedurende acht dagen te mogen varen.

— Heb je al opgemerkt, antwoordde Jaak, hoe onhandig « Giervalk » geschreven is ? Men zou zeggen dat een kind van acht of negen jaar het deed. Kijk, hoe slecht de « e » en de « k » gemaakt zijn. Ik vraag me af aan welke lomperd dit schip toebehoort.

Vijf dagen stelden ze zich die vraag reeds. Zoals elk jaar rond die tijd, hadden Jaak en Mark elkaar te Koksijde teruggevonden. Een hoge duin scheidde de villa's van de families Coenen en Robeyns. Een duin van acht meter hoogte, die steeds hun hoofdkwartier geweest was toen ze als kleine jongens cowboy en Indiaan speelden, tijgerjacht of oorlogje. Ze hadden die duin in alle richtingen doorploegd, verkend, besnuffeld. Hij was hun schip, hun oerwoud, hun zee en hun woestijn geweest. Mark had er urenlang in rondgezworven, wankelend van dorst en vermoeidheid; eer hij in zwijm viel, had hij nog juist de kracht om Jaak, de moedige meharist, te hulp te roepen.

Jaak had hem op zijn dromedaris gehesen en was met hem naar de naastbijzijnde oase gereden : een keukenkastje waar rode bessenjam en melkchokolade in verborgen zat.

Een andere keer had Raf, de Duitse herder van Jaak, na een woeste achtervolging een jong konijntje gevangen. Nog een andere keer hadden de wanhopige ouders twee uur lang de duinen afgezocht, angstig de namen hunner kinderen roepend, terwijl deze zich met ingehouden adem in een zelfgebouwde onderaardse gang schuilhielden...

Dat was jaren geleden... Van kinderen waren Mark en Jaak jongelingen geworden en de duin voldeed hun niet meer. Toch vonden ze mekaar elke morgen na het ontbijt op de duintop terug en maakten daar het plan voor de dag op. Tijdens het vorige verlof hadden ze hun tijd verdeeld tussen de zeilwagen, fietstochtjes, uitstapjes naar de dierentuin te Adinkerke, juke-boxes, zeebaden en zelfs een vlieger van twee meter vleugelspan.

Maar deze zomer was het anders : Mark en Jaak hadden boeken gelezen, films gezien en herzien; heel hun fantazie was afgestemd op jachten, kotters, brikken... op zeereizen naar verre, eenzame eilanden.

Het middel om aan een wervelstorm te ontsnappen, het laveren tussen de gevaarlijke koraalklippen, had voor hen geen geheim meer. Zo dachten Jaak en Mark tenminste...

Ze waren bewonderaars van Alain Gerbault, van Le Toumelin, van Louis en Annie Van de Wiele, die op hun tweemaster, de « OMOO » een zeetocht van 60.000 kilometer gedaan hadden. Jaak en Mark lazen en herlazen de boeken van deze koene avonturiers. Ze spraken er over gedurende de dag en droomden er 's nachts van.

En nu... het geheim van de « Giervalk » !

De twee zestienjarigen waren er voortdurend mee begaan. Hun ouders, charmante mensen maar wat te bezorgd om hun auto, om hun zaken, begrepen hun zoontjes niet. Jeugdgeheimen, zegden ze, en ze haalden de schouders op als ze beide jongens op de duintop zagen zitten, druk in gesprek over een probleem van tuigage, bemasting of knopenuur.

— Ik denk dat het een vreemdeling is, zei Mark. Hij wist waarschijnlijk niet hoe hij de naam moest spellen. Daarom zijn de « e » en de « k » zo slecht !

— De andere letters zijn al niet veel beter geschilderd. Kijk eens goed ! Een kind, zeg ik je ! Waarschijnlijk hanteerde het zoontje het penseel.

— 't Kan ook een volwassene geweest zijn die niet gewoon is een penseel te gebruiken... Ik ben nog woest omdat we gisteren te laat gekomen zijn... Waarom moest je juist naar Veurne ? De brug was geschrobd : het hout was hier en daar nog nat. Een half uurtje vroeger en we hadden de eigenaar verrast.

— Ik zou duizendmaal liever nooit die man zien maar met die « kits » de Noordzee oversteken en de kust van Engeland aandoen. Waren we nog maar in de Spaanse overheersing, dan zouden we de « Giervalk » stormenderhand veroveren en zee kiezen als piraten. Wat een tijd was dat, zeg : voortdurende zeegevechten met de Fransen. In die tijd waren de Oostendenaars de kleine koningen van de Noordzee. Zelfs Jan Bart vreesde hen !

('t Vervolgt)

Jacques LACHINS.

ZO IS HET LEVEN...

Flats voor gevederde gasten

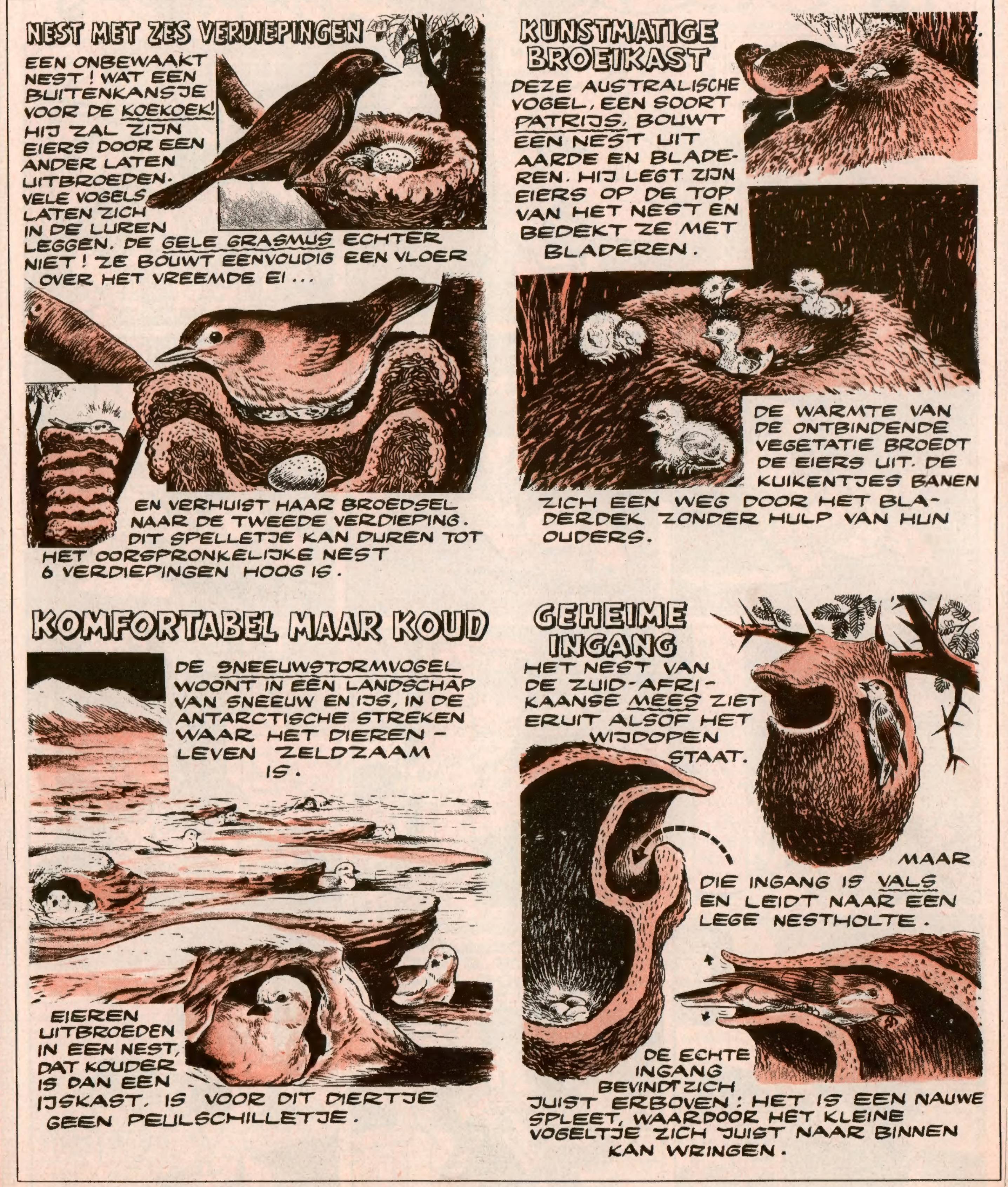

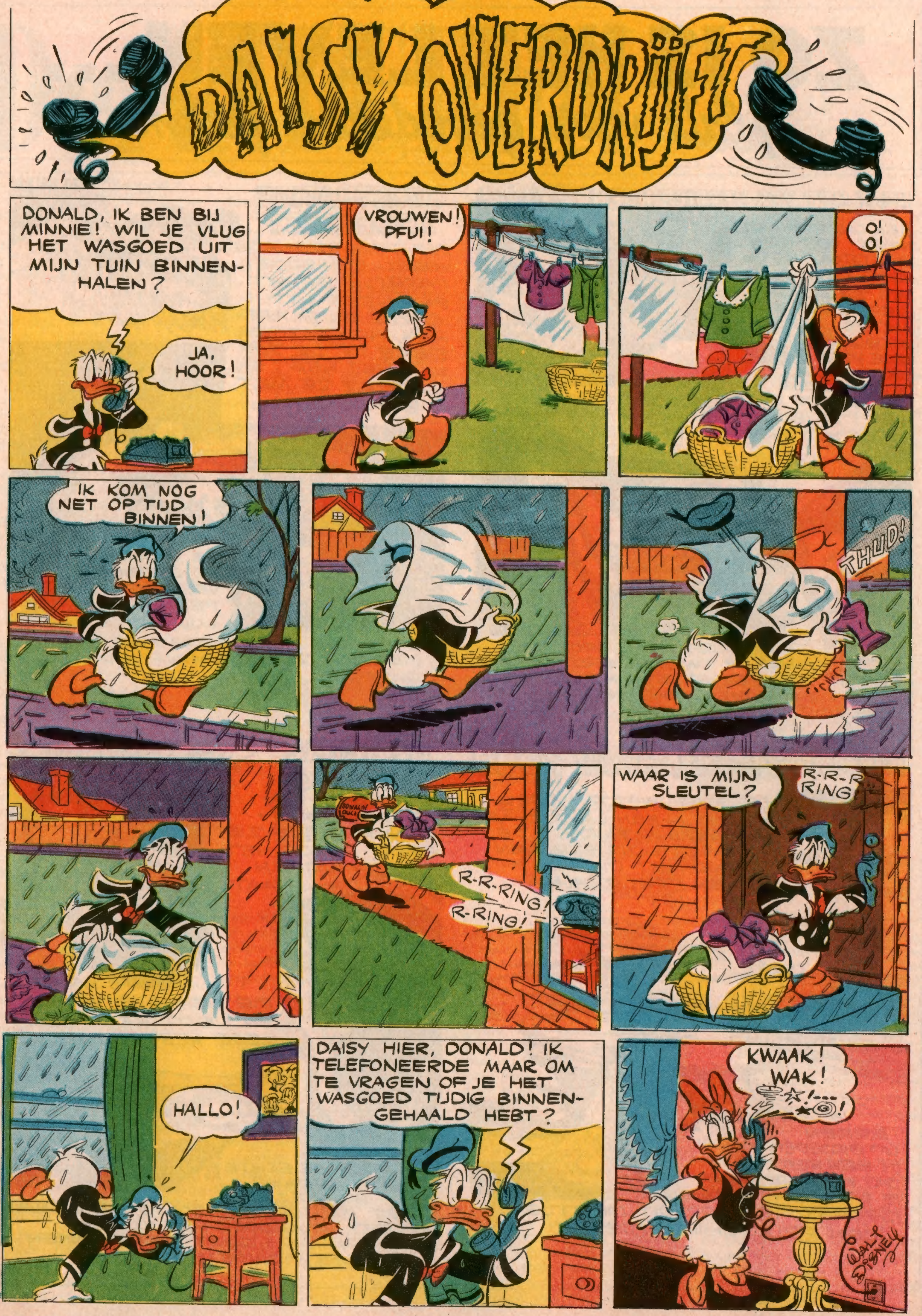

ons compleet verhaal

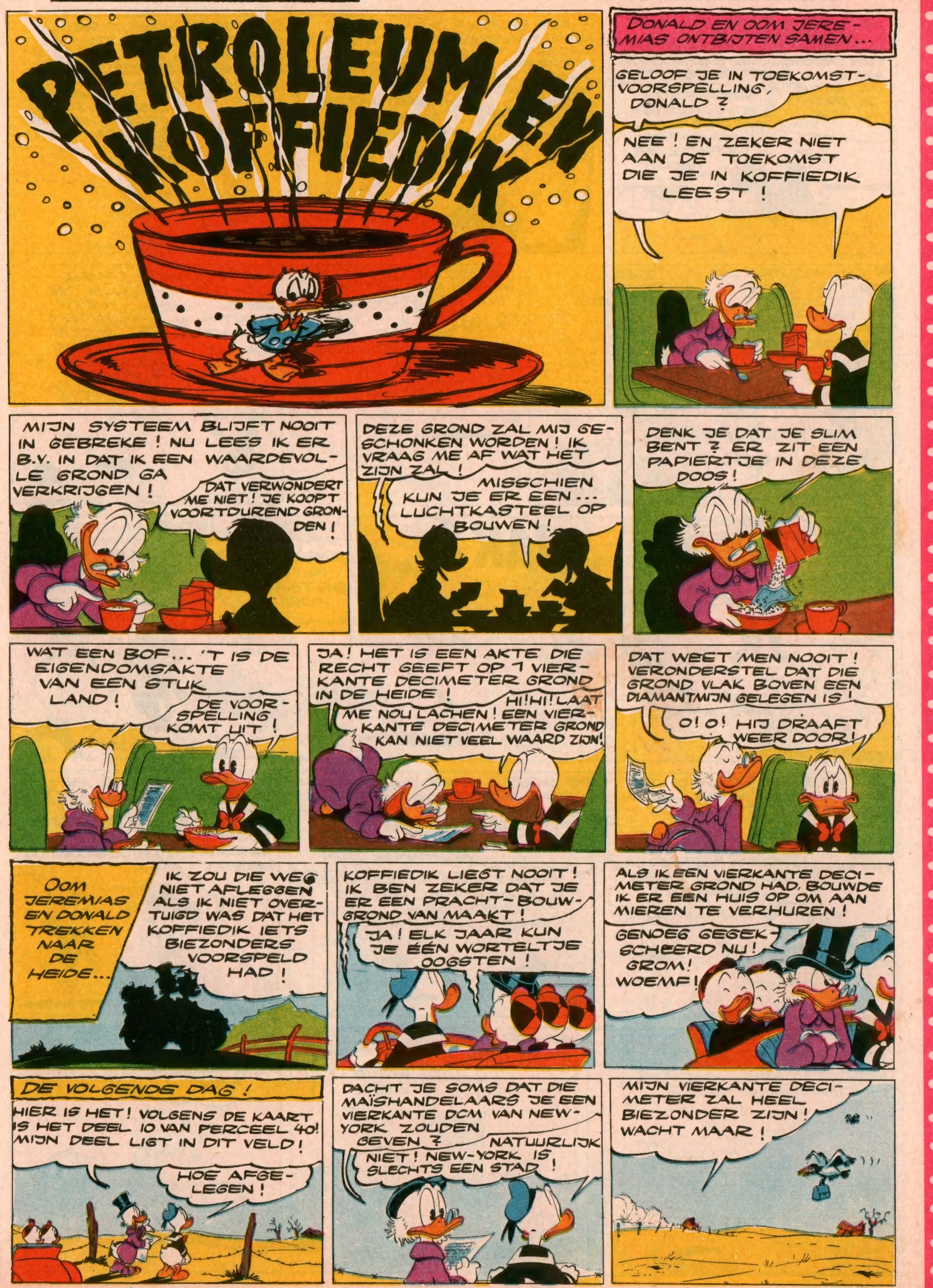

ons compleet verhaal

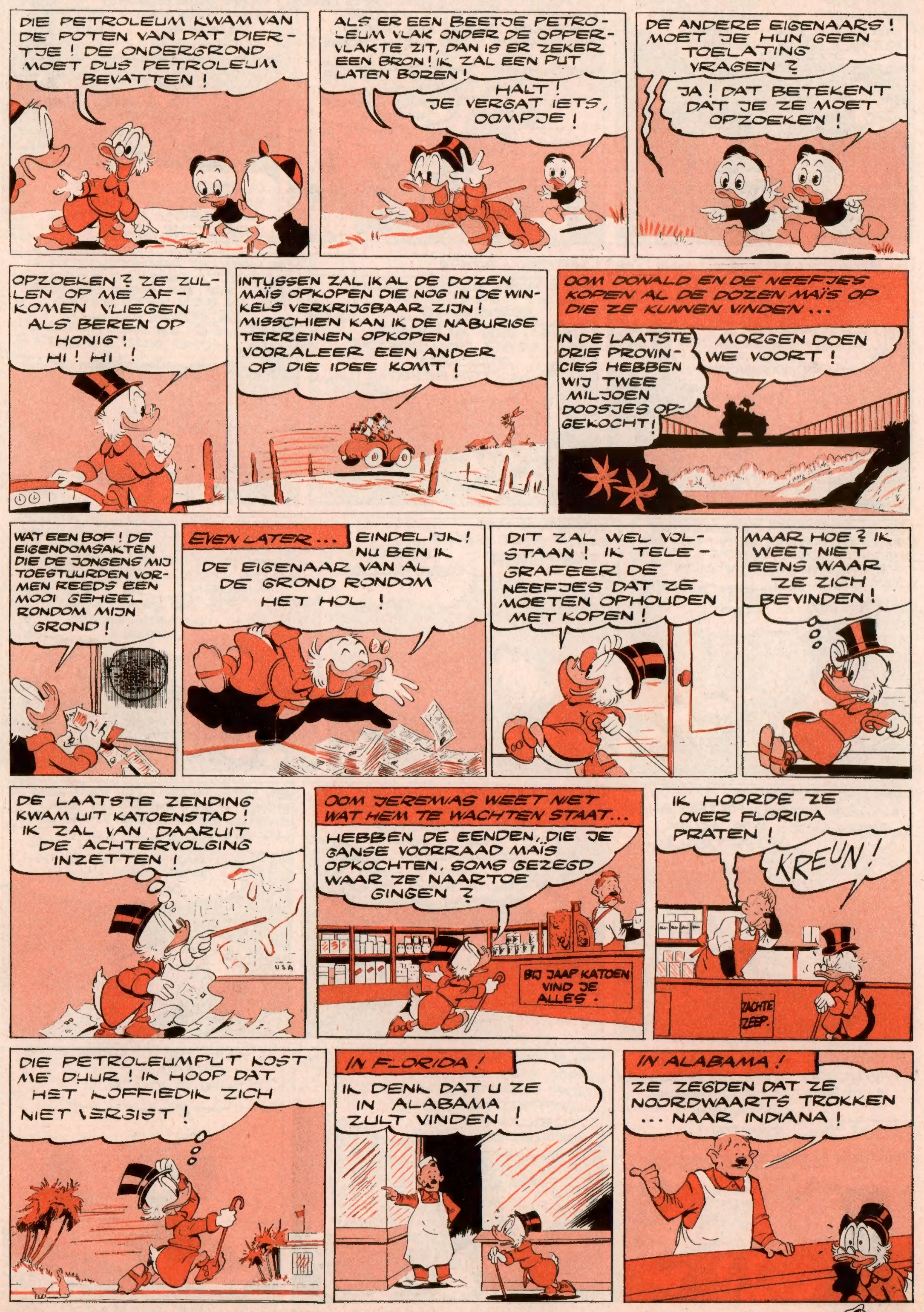

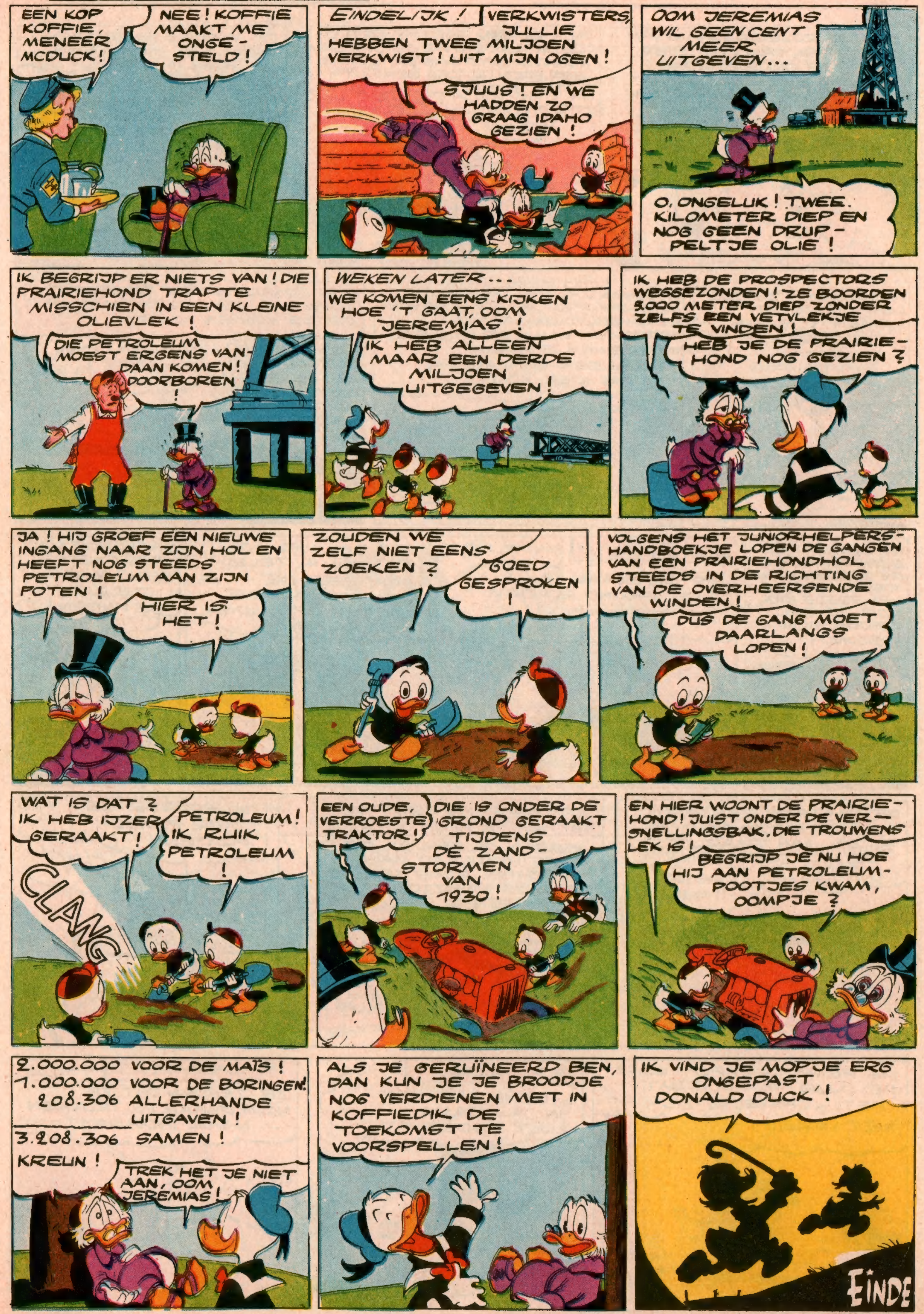

VOLGENDE DONDERDAG : **DE KISKASZIEKTE**

Kruiswoordraadsel

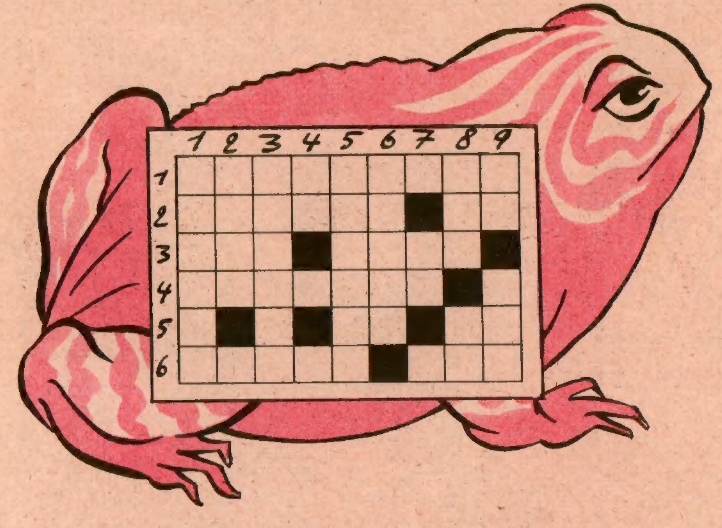

HORIZONTAAL

1. Alpenplantje met witte bloemen.
2. Streven naar iets, mikken - Afkorting van ingenieur.
3. Hok waar kippen in lopen - Wat onderwezen wordt.
4. Oorspronkelijke bewoner van Amerika.
5. Oudromeinse koperen munt - Afkorting van « ex officio ».
6. Bewoners van Eire - Afkorting van Edelgrootachtbaar.

VERTIKAAL

1. Arabisch aardrijkskundige, leefde omstreeks 1100.
2. Iets verrichten, volbrengen.
3. Van dezelfde aard, soort.
4. Afkorting van laatstleden.
5. Tussenwerpsel dat « komaan ! » betekent.
6. Zuidamerikaanse buidelrat.
7. Voegwoord.
8. Engelse aanspreektitel - Landbouwwerktuig.
9. Afkorting van senior - Portugese havenstad in Voor-Indië.

ONZE LEZERTJES TAPPEN MOPPEN!

HET GENIE

— Is genialiteit erfelijk ?
— Weet ik niet, ik heb nog geen kinderen !

(Francine Van Zeebroeck, Anderlecht.)

★

— Rob, je mag niet altijd zo naar de mensen wijzen !
— Waarom heb ik dan een wijsvinger, papie ?

(G. Van Velthoven, Antwerpen.)

★

Een pas aangestelde veldwachter riep op drie jongens die over een hek heen tuimelden :
— He, daar ! Moeten jullie je nek breken ? Wie zijn jullie ?
— De zonen van de burgemeester !
— O ! Gaat uw gang maar, jonge heren !

(Onbekend lezertje uit Sint-Niklaas.)

★

OP HET GERECHTSHOF

Jef Krikkel moest voor de rechter verschijnen.
— Ik heb u opgeroepen voor een vechtpartij...
— Uitstekend ! Tegen wie heb ik het ?

(Francis Moons, Diest.)

RA... RA... RA..,

Twee koppen en maar twee armen,
zes voeten en maar tien tenen,
vier voeten die bewegen
en twee voeten op de rug !

OPLOSSING

Een ruiter te paard.

(Ingezonden door Roland De Ceuninck uit Brugge.)

RUILHOEKJE

- Monique VANDEPUTTE, Beeldhouwerstraat 7, Antwerpen, zou graag een ruilmakkertje hebben om J.-omslagen te verwisselen tegen J.-« Leerrijke chromo's ». Zij ruilt ook graag V.-prenten ! Ruilovereenkomsten te treffen met Monique.
- Wie is bereid de volgende nummers van J.-« Historisch overzicht van de Lokomotief » te ruilen : 90, 94, 110, 141 en 144 ? Zij ontbreken aan de verzameling van G. SIEBGENS, J. A. der Mouwstraat, 11-I, Amsterdam-Slotermeer-Tuinstad. Ruilvoorwaarden zijn tussen jullie overeen te komen !
- Mickey-vriendje G. VERMOSEN, Van Arteveldelaan 227, Bonheiden, zou 635 A.-punten willen ruilen tegen H.-punten.
- Tenslotte doet Juanita OLYSLAGERS een oproepje tot alle Mickey-lezertjes die H.-punten voor A.-punten willen ruilen ! Haar adres luidt : Pierstraat 5A, Reet.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop aan de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

PRETTIG NAAMFEEST

31-10 : H. LUCILLA
1-11 : ALLERHEILIGEN
2-11 : ALLERZIELEN
3-11 : H. HUBERTUS
4-11 : H. CAROLUS
5-11 : H. BERTHILDA
6-11 : H. LEONARDUS

JONGENS EN MEISJES ZOEKEN KORRESPONDENTEN

- Juanita OLYSLAGERS, Pierstraat 5A, Reet, zoekt een vriendje of vriendinnetje om in de Vlaamse taal te korresponderen ! Niet ouder dan 13 jaar !
- Hilde BEERT uit Hoboken, Elststraat 6, zoekt een korrespondentje van 12 à 13 jaar. Voertaal : Nederlands of Frans. Liefst wonende in Frankrijk of de Ardennen.
- Wie wil in het Frans of in het Nederlands pennetwisten met Gerda KOOYMANS, August Van Putlei 90, Borsbeek-Antwerpen ? Gerda is op 9 juni 12 jaar geworden !

BESTE MEISJES! DAISY WACHT MET ONGEDULD OP JULLIE BRIEVEN!

MICKEY MAGAZINE — **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1957.

OPLOSSING KRW Nr 368

Horizontaal : DUCHTIG - ANHALT - NIR - EB - KEIEM - ERSATZ - NEMI - EA - NAOGEM.

Vertikaal : DANKEN - UNIEREN - CHRISMA - HA - EAIO - TL - MT - ITE - ZEE - BA - AN.

DE VERLOREN PINGUÏN

KORTE INHOUD
Na een bewogen reis schenken Mickey en Dingo het verloren vetgansje aan zijn ouders terug...

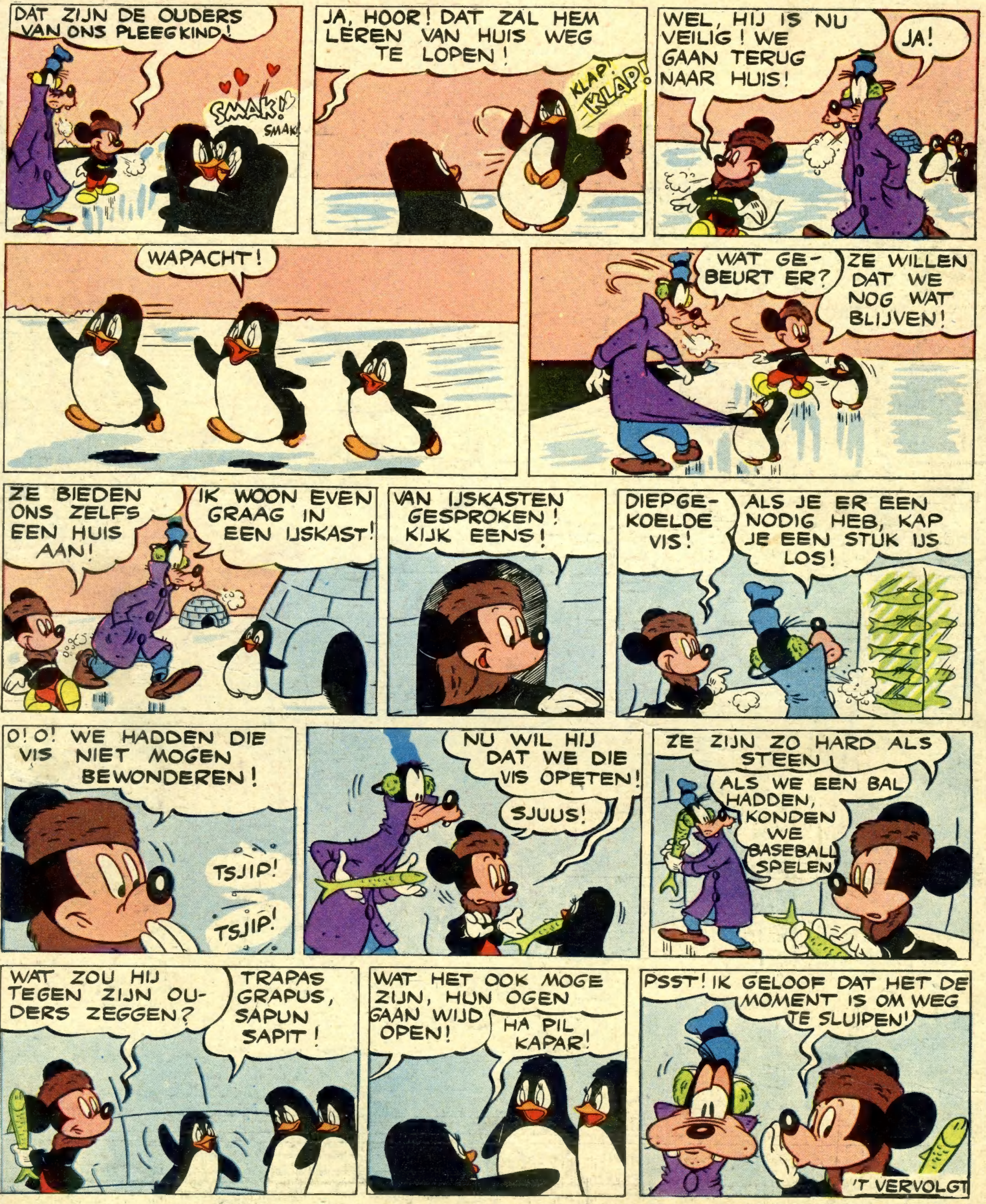

VOLGENDE DONDERDAG: **VIS... STEEDS VIS!**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.